

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.C. ac
Pandectarum Professor Publ. ... Ad Exequias Quas ... Iuveni Joanni Mullero, S.S.
Theol. Studioso Parentes Moestissimi hodie paratas cupiunt Omnes omnium
ordinum cives Academicos sedulo ac officiose invitat ... : [P.P. Rostochii Sub
Sigill. Rect. die XI. Augusti Anno 1676.]**

Rostochii: Kilius, 1676

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770659640>

Druck Freier Zugang

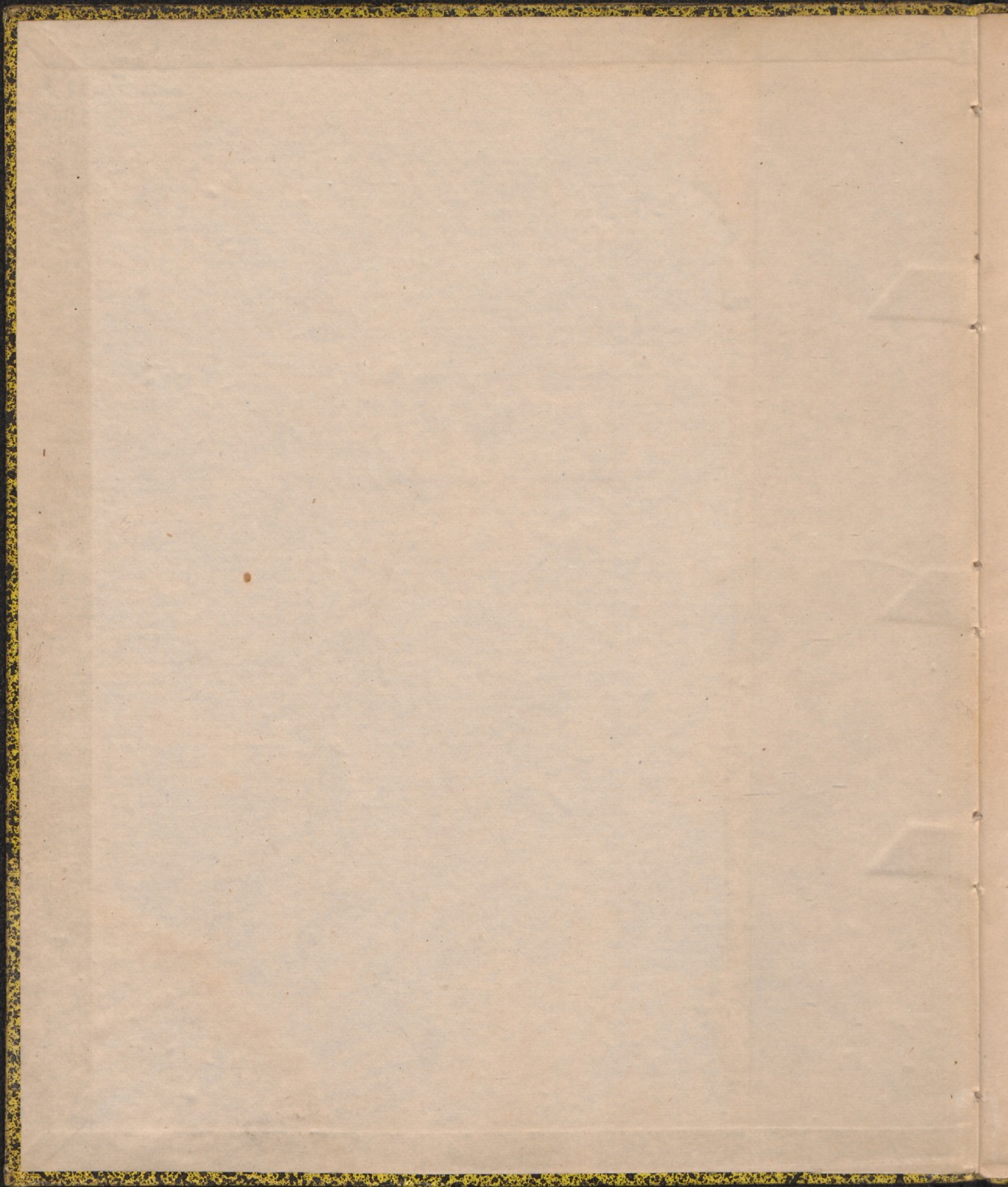

Redeker, H. R.,
in

J. M u l l e r.

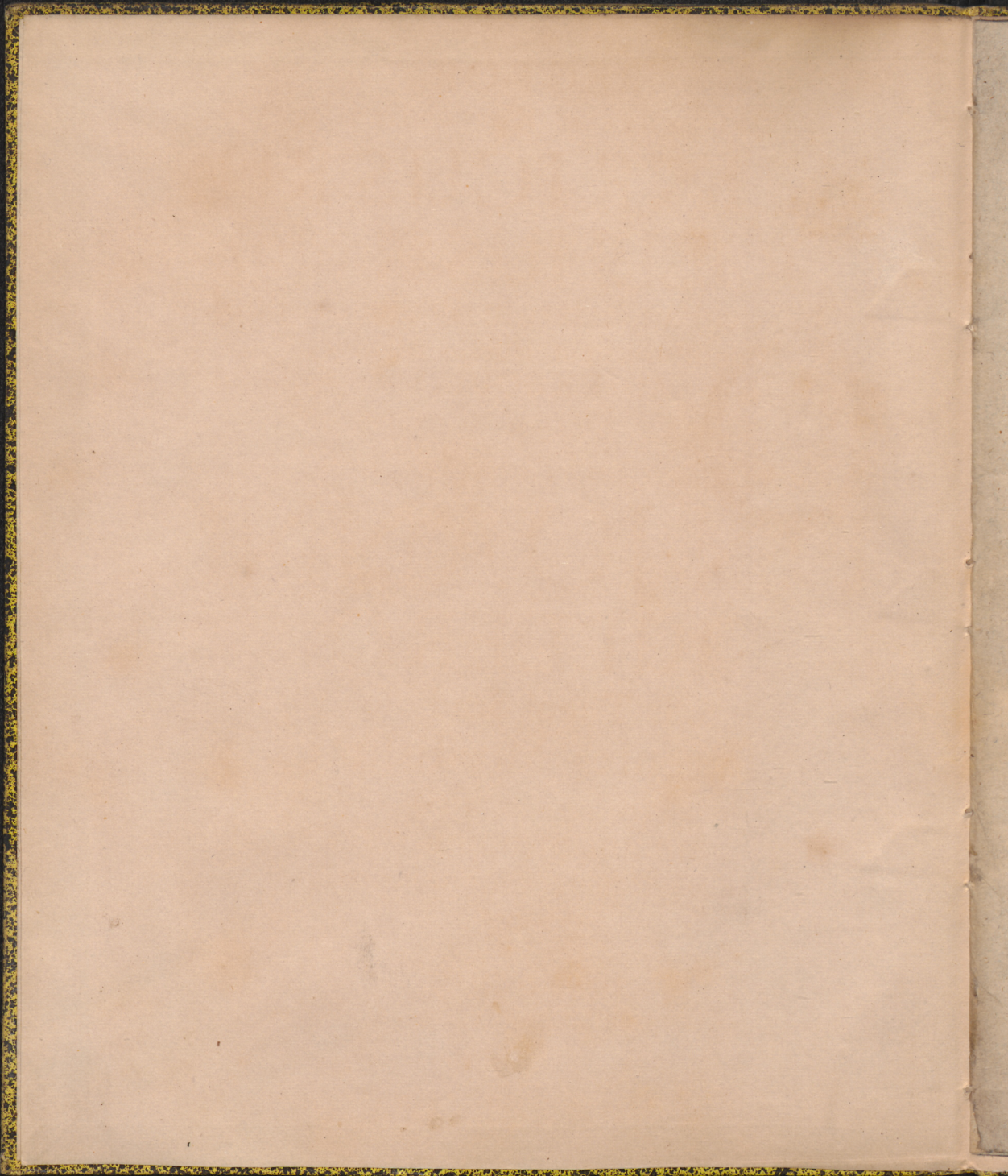
Rostock, 1676.

16.

HEINRICUS RUM
DOLPHUS RUM

IN JOANNI
MULLERO.

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker*

J. C. ac Pandectarum Professor Publ.
Consistorii item Ducalis Assessor,
AD EXEQUIAS

Quas

Precantissimo ac Literatissimo Juveni

DN. JOANNI
MULLERO,

S.S. Theol. Studiofo

Parentes Mœstissimi

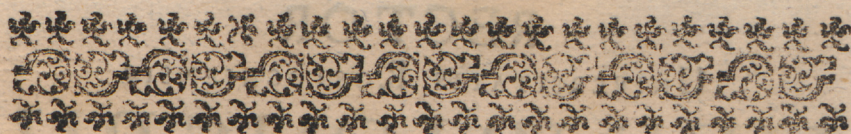
hodiè paratas cupiunt

Omnes omnium ordinum cives Acade-
micos sedulo ac officiosè invitat.

ROSTOCHII,

Typis hæred. JOHANNIS KILII Acad. Typogr. ANNO M. DC. LXXVI.

JOHANNES MULLERUS, Juve-
nis Ornatissimus, S. S. Theol. Studiosus præstan-
tissimus, in ipso ætatis flore, priusquam ad solidam
gloriam & suam & Patriæ & Ecclesiæ maturesceret,
XI. Calendarum Augusti letho datus est. Qui à me-
ridie cum sepeliendus sit, fit adeò, ut nobis Scripturæ
hujus imponatur necessitas. Ægrè quidem est, dole-
musque seriò; Academiam nostram Alumno iterum
egregio orbatam esse: sed sine sacrilegio & impieta-
te nemo repugnaverit DEO, vanusque ac stultus, qui
solicitare movere que paret, quæ supra omnes vires
humanas, & sua natura immutabilia sunt. Singulare
penitus fatum in Filio suo passum atq; expertum esse
Plurimum Reverendum Dn. Parentem piè defuncti
nostri fortean statuent multi; nec dubitamus fore
quamplurimos, qui hoc ad insignitam quandam infe-
licitatem interpretaturi sint: Nobis id curatius ali-
quanto reputantibus, aliter videtur. Non quod non
esse acerbum ac grave existinemus, hujusmodi ca-
sus incidere; sed quod hoc ipsum, quod alias incen-
dere dolores & exacerbare videbatur, non parum
solatii habeat. Quid enim quærunt juncti legitimis
nuptiis? tollere liberos, ac hos in Reip. alere spem:
hoc primum est. Quid alterum? bonos videre. Quid
dein.

deinceps? bonos videre. Et nihil ulterius itaque? nihil magnopere, si rationem & sapientes; non opinionem & solers in mala sua sæpius vulgus maluerimus sequi: atque precari a deo, ut senes, ut opulenti, ut magnipotentisque nostri evadant. Quæ nec felicem Rempubl. facere, neque nos possunt: & sæpe noxæ atque exitii causa existunt. Sustulit Filium Dn. Parens: commune hoc habuit cum plurimis aliis. Sustulit bonâ indole, virtute, moribus scientiisque instructum, atque jam ad functiones Ecclesiasticas præparatum vidit: hoc peculiare præ illis sortitus est bonum, qui aut degenerem, aut parum vitalem ediderunt sobolem; & sic vel nullas, vel malignas ac parum certas gaudendi gratulandique de suis sunt nacti causas. Sed eo ipso, dices, melior ac tolerabilior horum fors atque conditio est. Nam cum orbantur filiis, aut liberantur poenâ, si mali ac perditii fuerint, quod pro supplicio semper Parentibus est; aut sollicitudine vacant deinceps; ut ne degenerent veriti ante, de quorum moribus nondum poterant pignora capere rudi istâ & nondum adultâ ætate: Multo acerbior duriorque Fortuna Parentis defuncti nostri est, qui tam eximiæ doctrinæ atque virtutis filium amisit, Non queritur sibi decussum florem ab blandientem, quidem oculis, cæterum ambiguum atque fallacem; sed fructum maturum, sed in proximo messem deplorat. Quasi verò aspicere atque audire flagitia filii excruciet tantum parentis animum: nec poena atque

supplicium, quod in vivente passus est, in ipsa defuncti memoria novetur perpetuo atque recurat? præcipuè si prius vitam, quam mores exuerit: & sicut contaminatissimus vixerat, ita decesserit quoque. Quid quod lætari de Nato & gratulari vix quicquam queat, qui nesciat, qualem ediderit? Nam idem propemodum est, nescire quid ex se natum sit, ac nihil vidisse omninò natum, quod in Conjugio infelicitas summa. Cæterum hominem non tam corporis facies, quam forma animi monstrat. Quæ aspici atque intelligi, nisi in adultâ maturâque ætate, haud potest. Noster & gignendo effecit ut sterilitatis careret malo: & suscipiendo optimarum artium capacem filium, educandoque eundem, ut bonum cerneret; id consecutus jam erat, ut nihil, quæ Pater, debere publicæ rei amplius, & jam ad motus videretur metæ, quam ultra tendere votorum suorum cursum homo sapiens vix posset. Vidit Natum non tantum, sed qualem dederit, hoc quoque vidit: quod illis, qui suos parvulos composuerunt, non licuit. Vidit enim eruditum & bonum, quod neque his ipsis concessum fuit, & frustra optaverunt illi, qui vitiosam nacti sunt prolem. Quanto igitur utrisque felicior, cum haberet extitit? neque nunc infelicio, postquam amisit? Nam licet complecti amplius & intueri corporis oculis non potest; at mente videt, at animo fruitur, at in memoria virtutum lætari quam jucundissimè potest. Jam neque antea semper in sinu ac in complexu habuit secum. Quam charissimi filii absentiam cum tum æquissimo animo tulerit, quid nunc videbitur faciendum; cum non in peregrinis locis mille amplius expositus casibus; sed eo delatus jam est, quo omnes contendimus, acturus vitam ejusmodi, quam neque timor exagitet, nec casus calamitatesque acerbam reddant, & finis nullus extinguere potest; sed agere salutem mortalium, sed procurare Ecclesiæ commodum, sed circumfundere Patri Familiæque novum decus poterat? Præstitisse hæc videbitur, quæ potuit præstare.

stare. Afferri alia poterant, & confutandæ opinioni vulgari, &
 ad levandum Parentis mœstissimi dolorem. Sed nunc de eo ipso
 exponendum est, cujus potissimum causa hoc genus scriptu-
 ræ susceptum est nobis. Luci itaque huic auspiciatissimo ortu
 datus est, Dn. JOHANNES MULLERUS anno Christianæ
 computationis M DC LV. ipsis Calendis Julii, Patre Viro Pl.
 Reverendo & Clariss. Dn. JOHANNE MULLERO Pastore
 zur Neuenhamme in Præfectura Bargerdorfensi optimè
 merito; Matre verò fœmina decoratissima CATHARINA E-
 LISABETHA Neufraunh. Avum Paternum salutavit Virum
 maximè Reverendum, Nobiliss. ac Excellentissimum Dn. JO-
 ANNEM MULLERUM, S. S. Theol. Doct. famigeratissimum,
 primum in Academia Witebergensi Moralium Prof. Celeber-
 rimum, postea Pastorem Lunæburgensem ad D. Michaelis o-
 ptimè meritum, & tandem Pastorem Hamburgensem ad D.
 Petri gravissimum, nec non Reverendi Ministerii Hambur-
 gensis Seniore Venerandum. Aviam verò Paternam Matro-
 nam à virtutibus muliebribus commendatissimam SOPHI-
 AM Schmiedes / Viri Excellentiss. atque Clarissimi Dn. M.
 ERASMI SCHIDII in Acad. Witebergensi Græcæ Linguae &
 inferiorum Mathematicum Professoris celeberrimi filiam. A-
 vus Maternus ipsi fuit Vir Reverendâ dignitate conspicuus Dn.
 M. JOHANNES Neufrauz zum Kirchwerder in eadem Præ-
 fectura Bargerdorfensi Pastor optimè meritus. Avia verò ma-
 terna Matrona honestissima AGNESA Budrians / Viri ad-
 modum Reverendi & Excellentissimi Dn. M. VALENTINI
 Budrians / primum in Academia Gryphica Pomeranorum
 Linguae Sanctæ Professoris Clarissimi, postea Præpositi Dem-
 mnenensis in Pomerania fidelissimi, & tandem Pastoris Petrini
 Hamburgi meritissimi Filia. Hisce Majoribus ortus, Parentes,
 cum intelligerent probè non satis esse, si quisquam natus be-
 nè, nisi educaretur similiter, nihil antiquius habuere, quam
 ut adolesceret in eas virtutes, quæ ut ingenuum quemque

decent maximè, ita ab eo vel jure quodam exigebantur. Ac in-
sunt quidem in nobis quædam virtutum semina; sed illa elici-
enda doctrina alendaque sunt, ut agant germen & fructum
ferant. Quapropter à primâ ætate probis ac diligentibus Ma-
gistris traditus est, quorum curâ ac disciplinâ accedente Dn.
Parentis inspectione ac directione, erudiretur. Sub quibus
cum ita profecisset, ut alia loca adire, & publica Auditoria fre-
quentare cum fructu posset, suatore atque authore Maximè
Reverendo Dn. Avo suo paterno Hamburgi Viri Clariss. ac Li-
teratissimi Dn. *Joachimi Henningii* Scholæ Hamburgensis Sub-
Rectoris informationi fidelissimæ atque inspectioni concre-
ditus est, ubi cum per integrum triennium maximo cum stu-
diorum suorum emolumento substitisset, Magdeburgum
concessit, ibidemque quæ adhuc tum in humaniori literatu-
ra, tum in principiis Philosophiæ desiderabantur, industria
guava biennii spatio adauxit. Hinc moti Parentes Anno 1674
uberioris capescendæ eruditionis causa illum ad Academiam
Witebergensem ablegarunt, ubi per annum non solum publi-
carum prælectionum frequentem auscultatorem sed privatis
quoque in Collegiis variis, quâ Philosophica, quâ Theologi-
ca & auditorem, & quâ disputationum exercitia palæstritam
gnavum se præbuit. Avocatus à Dn. Parente suo graviter tum
temporis decumbente in Patriam, per totum hyemem ibi
commoratus non unâ vice Ecclesiastico è suggestu verba ad
populum fecit, & applausum favoremque meruit. Tandem
XI. Calend. Aprilis hujus anni nostram hanc Rhodopolin, ad
stud. Theologicum in Witebergensi feliciter cœptû, eadem se-
dulitate sub Excellentissimorû Dn Professorum Theologiæ fi-
deli informatione continuandum, ingressus est, statimque
quamprimum in hanc Urbem pedem intulit, apud Magnifi-
cum ejus semestris Rectorem nomen suum professus est, ubi
etiam facile obrinuit, ut in Matriculam Studiosorum recipe-
retur. Nec distulit scopum cursui suo certum præfigere, usus
imprimis

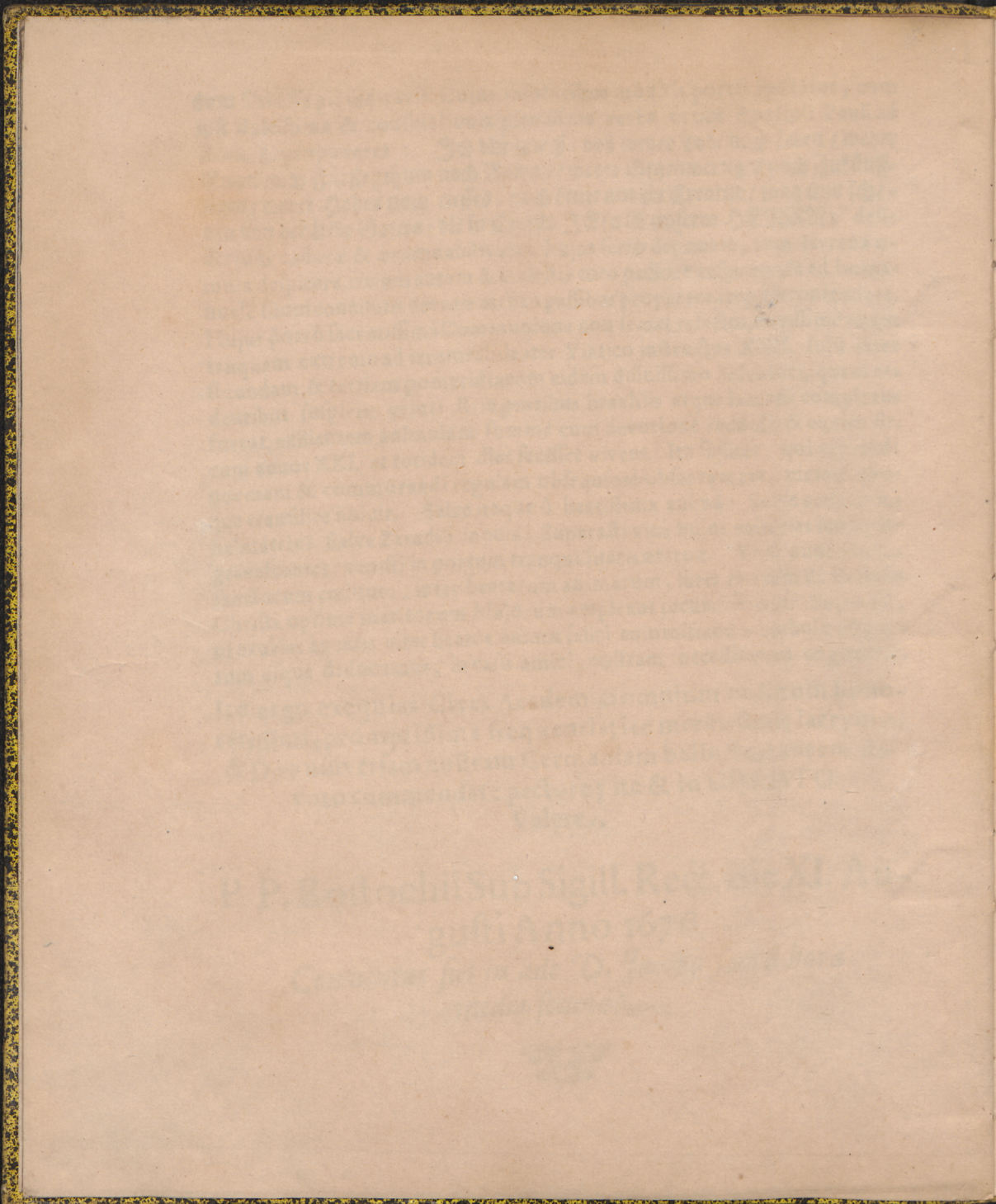
imprimis consilio Hospitis sui Viri Pl. Reverendi & Excellentissimi Dn. M. HERMANNI BECCERI, Mathematicorum inferiorum Professoris in hac Academia celeberrimi, & Pastoris ad D. Jacobi vigilantissimi, Collegæ nostri honoratissimi. Verum cum in illis curis esset totus, omnesque nervos in id intendere, quomodo compendiosissima via studium Theologicum ad optatum perducere finem posset, & nullum sudorem, nullas vigilias defugeret, si modo quid ex iis consequi posset, quod exornaret ingenium; gravissimi Capitis dolores, quibus cum antea domi apud Parentes etiam conflictatus erat, invaserunt. Ac licet sollicitè adhiberet remedia, quæ ipsi Vir Excellentissimus ac Experientissimus Dn. *Sebastianus Würdigius*, Phil. & Med. D. ac Prof. Celeberrimus, Collega noster æstimatissimus præscribebat; tamen non magis curæ corporis quam animi atq; ingenii deditus fuit. Quantumque contendit, ut recuperaret valetudinem; tantum & laboravit quoque, ut eruditionem partam accessionibus luculentis quotidie magis ac magis locupletaret. Unde certum augurium capere licuit, egregios in Theologia profectus eum, pro ingenii, quo pollebat, acumine sibi brevi temporis spatio comparaturum fuisse, si Deus ipsum superstitem terris diutius reliquisset. Sed illi, qui semper *ὁ βέλτιον βελούσε*, aliter visum fuit, qui consilio nobis inperscrutabili permisit, ut vernantissimus Juvenis collabascens per continuos illos dolores sensim sensimque viribus corporis, frustra; omnibus prudenti licet consilio adhibitis medicamentis, hoc scilicet morbo madductore in aliam Academiam traduceretur. Eum sanè mortis nuncium atque præcursorem postquam ille cognovit, nihil cunctatus est, aut refractariæ struxit moræ, sed duce itineris ad cælestem patriam impavido pectore excepit, inque se intimius descendit, & complicatam animi sui notionem evolvens animæ Medicum supra nominatum Dn. *M. Hermannum Beccerum* hospitem suum vererandum, imprimis accersendum

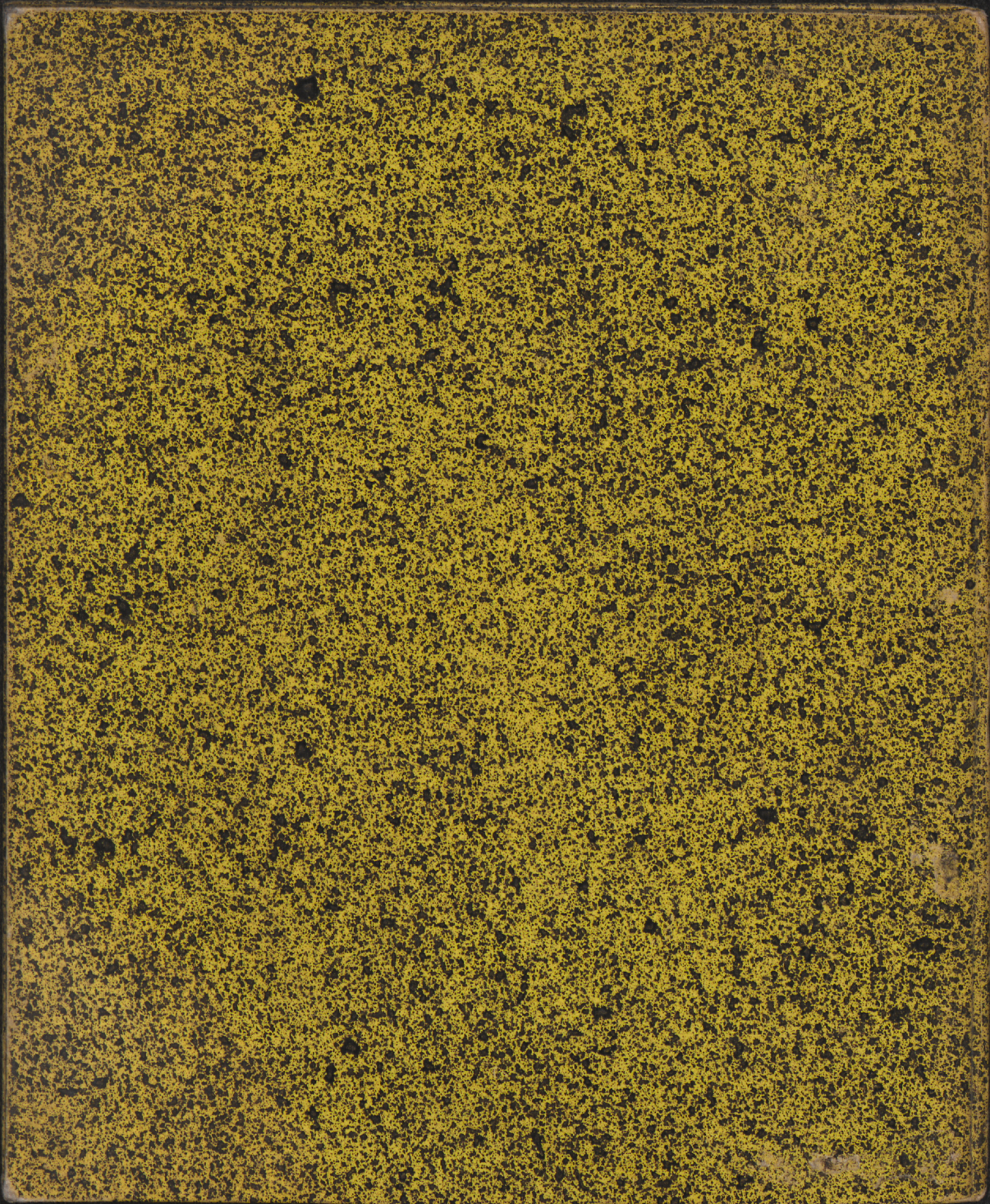
dum sibi esse pie iudicavit. Cujus salutaribus monitis porro incitatus, cum
 ipsi dulcissima & consolationis plenissima verba ex ore Apostoli Pauli ad
 Rom. 8. proponeret: Ich bin gewiß / daß weder Todt noch Leben / weder
 Engel noch Fürstenthum noch Gewalt / weder Gegenwertiges noch Zukünftiges
 / weder Hohes noch tieffes / noch keine andere Creatur / mag uns sche-
 den von der Liebe Gottes / die in Christo IESU ist unserm HERRN; desi-
 derium caducæ & ærumnabilis vitæ hujus seridè deponere, tum terrena om-
 nia despiciere, cœlum autem & cœlestia toto pectore respicere, & ad Imma-
 nuelè suum concitatis devotæ mentis passibus properare cœpit & contendere.
 Hujus porrò sacratissimâ Communione non semel refectus, novissimè etiam
 tanquam extremo ad irremeabile iter Viatico instructus XXII. Julii inter
 secundam & tertiam pomeridianam eidem dulcissimo Salvatore, quem ar-
 dentibus suspiriis veluti stringentibus brachiis atque lacertis complexus
 fuerat, exilientem animulam summa cum devotione reddidit & commisit:
 cum annos XXI. et totidem dies fecisset vivens. Ita scilicet, qui veniendi
 normam & commorandi regulam obsequiosè observaverat, metam quo-
 que transilire noluit. Salve itaque ô beatissima animâ! Salve cœlorum,
 habitatrix! Salve Paradisi incola! Superasti vitæ hujus miserias indes in-
 gravescentes: venisti in portum tranquillitatis æternæ. Vivis nunc inter
 sanctorum coelitem, inter beatarum animarum, inter tuorum de Ecclesia
 Christi optime meritòrum Majorum amplexus jucundissimos. Super est,
 ut exuvias agentis inter beatos animæ felici committendas embolæ ad por-
 tum usque deducamus, in casu amici, nostram necessitatem cogitantes.
 Ite ergo exequias Cives Academici omnium ordinum hono-
 ratissimi, promptissima frequentia; ite mœstissimis lacrymis;
 & Deo universam nostram Germaniam bello flagrantem de-
 voto commendate pectore; ite & in CHRISTO
 Valere.

P P. Rostochii Sub Sigill. Rect. die XI. Au-
 gusti Anno 1676.

*Convencus fiet in æde D. Jacobo sacrâ hora
 media secunda.*

stare. Afferri alia poterant, & confutandæ opinio
ad levandum Parentis mœstissimi dolorem. Sed n
exponendum est, cujus potissimum causa hoc g
ræ susceptum est nobis. Luci itaque huic auspicio
datus est, Dn. JOHANNES MULLERUS ann
computationis M DC LV. ipsis Calendis Julii,
Reverendo & Clariss. Dn. JOHANNE MULL
zur *Neuen Gamme* in Præfectura Bargerdo
merito; Matre verò sœmina decoratissima CA
LISABETHA *Neufransin*. Avum Paternum sa
maximè Reverendum, Nobiliss. ac Excellentiss
ANNEM MULLERUM, S. S. Theol. Doct. fami
primum in Academia Witebergensi Moralium
rimum, postea Pastorem Lunæburgensem ad D
ptime meritum, & tandem Pastorem Hambu
Petri gravissimum, nec non Reverendi Minis
gensis Seniore Venerandum. Aviam verò Pa
nam à virtutibus muliebribus commendatissi
AM *Schmiedes* / Viri Excellentiss. atque Cl
ERASMI SCHIDII in Acad. Witebergensi G
inferiorum Mathematicum Professoris celebra
vus Maternus ipsi fuit Vir Reverendâ dignitate
M. JOHANNES *Neufrauszum Kirchwerder*
fectura Bargerdorfensi Pastor optimè meritus
terna Matrôna honestissima AGNES A *Wud*
modum Reverendi & Excellentissimi Dn. M
Wudrians / primum in Academia Gryphica
Linguae Sanctæ Professoris Clarissimi, postea
minensis in Pomerania fidelissimi, & tandem
Hamburgi meritissimi Filia. Hisce Majoribus
cum intelligerent probè non satis esse, si qui
nè, nisi educaretur similiter, nihil antiquius h
ut adolesceret in eas virtutes, quæ ut ingen

A 3

